

[Niels Petersen.]  
forbundet, der et Øjeblik tænkte paa at sige: Ja, men I skulde først have kæmpet med Italien, og naar I saa havde gjort, hvad I kunde militært, kunde I komme til os. Nej, alle var paa det rene med, at Grækenland optraadte paa den eneste fornuftige Maade, og Grækenland hindrede derved, at en Krig udbrød. Var Grækenland gaaet den Vej, som Forsvarsministeren og hans Meningsfæller anbefaler, havde man haft Krigen, og saa er det et stort Spørgsmaal, om Folkeforbundet paa det Tidspunkt kunde have standset den.

Jeg skal derefter omtale nogle Punkter i det foreliggende Lovforslag. Som allerede udtalt af Socialdemokraternes Ordfører og en Række andre Talere, maa det anses for aldeles givet, at det Beløb paa 4 Mill. Kr. om Aaret, der er opført paa Flaadens Nybygningskonto, ikke vil kunne slaa til. Det er for Resten ogsaa anerkendt af den højtærede Minister, at det var rigtigt, hvad jeg i sin Tid sagde i dette høje Ting om den nugældende Lovs Nybygningskonto, men det blev den Gang kategorisk bestridt, navnlig af Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Ja, Rigtigheden deraf anerkendes nu fra alle Sider, og jeg kan maaske sige, først og fremmest af den højtærede Minister.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremhævede, at han og hans Parti ikke i 1922 kunde vide, at Nybygningskontoen var for lav, for Marineministeriet havde sagt god for den. Jeg vil dertil sige, at i hvert Fald det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kunde ikke være i Tvivl om, hvordan det, man plejer at kalde den militære Sagskundskaab, stillede sig, for han havde som Medlem af Militærkommissionen haft Lejlighed til at høre Kommandør Colds Udtalelser om, at med denne Nybygningskonto paa 2½ Mill. Kr. vilde det være aldeles umuligt at holde Flaaden oppe, den vilde gaa tilbage.

Nu siger man bagefter, at det var ogsaa Meningen, at den skulde gaa tilbage. Men naar man kommer med et organisk Lovforslag, der siger, at saadan og saadan skal Flaadens Sammensætning være, er det dog ganske besynderligt bagefter at sige, at Meningen var den, at Flaaden skulde gaa tilbage, at det ikke var Meningen at opretholde den Sammensætning, som man søgte gennemført og fik gennemført.

Man søgte i 1922 at dække over Nybygningskontoens Utilstrækkelighed ved ikke at sætte nogen Grænse for Skibenes

Levealder; og det blev navnlig overfor mig af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen atter og atter gjort gældende, at man kunde blot lade Skibene blive ældre, saa var der ikke noget i Vejen, saa holdt man sig Loven efterrettelig. Men det Tilsløringsforslag var dog ikke vanskeligt at gennemskue, navnlig af den Grund, at man sondrede mellem Skibe af Linien og Skibe af Reserven. Man havde ganske vist ikke sat nogen bestemt Levealder for dem, men der maatte dog være en Grænse, de kunde dog ikke blive saa gamle som Methusalem og derefter endda være brugelige i Reserven. Det kunde jo ikke være Meningen, at Reserven skulde bestaa af ældgamle og ganske utjenstedygtige Skibe.

Nu har man endelig bekvemmet sig til at sætte en bestemt Levealder for Skibene i Linien, og det er, saa vidt mig bekendt, den højeste Levealder, man kender omkring i Verden i nogen Marine. Men hvordan stiller det sig med det forhaanden-værende Skibsmateriel i Henseende til Levealder? Jeg skal foreløbig indskrænke mig til at fæste Opmærksomheden ved de saakaldte Orlogsskibe, hvis Levealder er ansat til 27 Aar, en meget anselig Levealder i Sammenligning med andre Mariner.

Af saakaldte Orlogsskibe har vi nu „Herluf Trolle“, der løb af Stabelen i 1899, og som altsaa var udtjent for 2 Aar siden; den eksisterer ikke mere, og det er for Resten erkendt af Marineministeriet, der har overført den til Reserven. Saa er der „Olfert Fischer“, som løb af Stabelen i 1903; den vil altsaa have udtjent om 2 Aar. Saa er der kun 2 Orlogsskibe tilbage, nemlig „Peder Skram“ og „Niels Juel“. „Peder Skram“ løb af Stabelen i 1908 og har altsaa en Snes Aar paa Bagen, den har ganske vist 7 Aar tilbage, men saa er ogsaa den borte. Saa er der tilbage vor Panserkrydsers „Niels Juel“, den eneste Panserkrydsers, vi har eller nogen Sinds har haft, men den er ogsaa et Unikum af en Panserkrydsers; en Panserkrydsers af den Art kendes vist ikke i noget andet Lands Marine, hvor Panserkrydsere har ganske anderledes Størrelse.

Hertil er, at bemærke, at man efter Lovforslaget tænker sig, at vi skal have 4 Orlogsskibe i Stedet for de 6, der skulde være efter 1922-Ordningen. Generalerne og Admiralerne har forandret Benævnelsen, de kalder dem Artilleriskibe, og det kan der maaske for saa vidt være noget i, for Orlogsskibe er en højest besynderlig Benævnelse for disse Skibe. Dette Navn leder Tanken hen paa de store Kampskibe, som man har i